

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Som jeg sagde tidligere, så Socialdemokratiet meget gerne, at der havde været en klageinstans på det her område og på arbejdsmarkedsområdet, men det kommer der ikke – hvis hr. Kamal Qureshi ville høre efter.

Vi kan ikke få en klageinstans igennem på arbejdsmarkedsområdet, selv om det er det, vi ønsker os, og derfor vil Socialdemokratiet, når det kommer til afstemning, stemme imod L 152.

Men hr. Kamal Qureshi kan jo ikke nu stå og udtale sig om, hvad vores stillingtagen er, eftersom spørgsmålet ikke er kommet i salen endnu.

Men jeg kan meddele, at fordi der ikke bliver en klageinstans, så vil vi ikke stemme for forslaget, og dermed har vi jo foregrebet debatten om et helt andet lovforslag.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det, jeg meget enkelt siger, er, at her med L 155 havde man mulighed for at få et klageorgan, der også omfatter arbejdsmarkedsområdet, som regeringen har sagt, at der skal oprettes, på grund af alle de mangler, der er.

Hvis nu Socialdemokraterne havde sagt, at de ikke ville stemme for det her forslag, hvis ikke arbejdsmarkedet blev omfattet af den klageinstanskonstruktion, som foreligger her, kunne regeringen ikke have fået gennemført forslaget, idet Socialdemokratiet jo leverer stemmerne til det. Så kunne vi have fået et klageorgan, der rent faktisk var kompetent til at tage sig af diskrimination på arbejdsmarkedet, når mennesker i dag ikke kan få arbejde, fordi de har et fremmedklingende navn, eller fordi de har en forkert hudfarve.

Kl. 13.50

Her har regeringens eneste bud været, at regeringen har gjort det lettere for folk at kunne skifte navn. Som justitsministeren sagde: Vi gør det lettere for folk at skifte navn, fordi vi godt ved, at folk ikke kan få arbejde, når de har et fremmedklingende navn. Derfor kan de skifte navn til et dansk klingende navn, og det vil fremme integrationen. Det er altså regeringens bud på, hvordan man bekæmper diskrimination på arbejdsmarkedet, så selvfølgelig hænger de to ting sammen, og det ved Socialdemokratiets ordfører også godt.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det ville være fremmende for debatten, hvis hr. Kamal Qureshi ville nøjes med at sige, hvad han selv mener, og hvorfor han selv mener det, i stedet for gang på gang at udlægge, hvad andre mener.

Nu står han f.eks. her på Folketingets talerstol og siger, at regeringen kun stemmer for dette her, fordi vi er tvunget til det. Nej, må jeg sige til hr. Kamal Qureshi, regeringspartierne repræsentanter har mig bekendt stemt for direktivet i Folketingets Europaudvalg, ligesom jeg har stemt for det i Europa-Parlamentet.

Så det er altså simpelt hen forkert, og derfor vil jeg også bede hr. Kamal Qureshi om at lade være med at udsprede forkerte påstande til mennesker, der ringer til ham fra Norge, og som derefter ved offentlige møder i Oslo siger til mig, at hr. Kamal Qureshi har sagt, at regeringen ikke vil leve op til direktivet om etnisk ligestilling. Nonsens, vi er selv gået ind for det!

Så alting ville være meget enklere, og der ville blive langt færre indlæg fra hr. Kamal Qureshi, hvis han bare ville holde sig til, hvad han selv mener og hvorfor, i stedet for at udlægge, hvad vi andre mener.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Nu tror jeg, at ministeren har meget bedre organer til at udsprede fejlagtige oplysninger til andre lande, end jeg har, og at jeg også vil benytte min ytringsfrihed, som det åbenbart irriterer ministeren meget, at jeg rent faktisk har i det her land, til at fortælle om min tolkning af regeringens politik.

Og min tolkning af regeringens politik er, at det her forslag bliver gennemført, fordi der er et EF-direktiv, der pålægger regeringen at gøre det. Der er et EF-direktiv, der pålægger regeringen at gennemføre denne her lovgivning, og der er en tidsfrist, der hedder juni 2003, hvor det her skal gennemføres. Jeg ved, at det irriterer ministeren, når der er nogle, der er uenige med ham, og det irriterer ministeren, når der er nogle, som kan finde på at sige noget andet end det, regeringens egne tal viser, eller regeringens egne oplysninger pålægger. Sådan er det nu engang i demokratiet, må jeg sige til ministeren.